

Orkide Tacı

Yavuz DEMİRKIRAN

Orkide Tacı

Yavuz DEMİRKİRAN

Uzak bir krallıkta, Prenses Liana güzel bir bahçesi olan bir sarayda yaşıyordu. Çiçekleri dünyadaki her şeyden çok severdi. Her sabah hasır sepetini alıp bahçede neşeyle dolaşır, mutlu bir şarkı mırıldanırdı. Dalgalı siyah saçları koşarken zıplar, yaprak işlemeli nane yeşili elbisesi dizlerinin etrafında dönerdi. Liana nazık ve meraklıydı, her zaman durup gülleri koklardı.

Bir gün Liana kraliyet kütüphanesine gitti ve nadir orman orkideleri hakkında bir kitap buldu. Resimlerde ta yaprakları mor kelebeklere benzeyen, altın renkli ortaları olan iekler vardı. Liana řařkınlıkla nefesini tuttu. 'Bunlar hayatımda gördüğüm en güzel iekler!' diye fısıldadı. O anda bu nadir orkidelerden yapılmıř bir ta istediğine karar verdi. Bařında ne kadar güzel duracağını hayal etti.

Liana bahçeye koştı ve Yaşlı Bahçıvan Finn'i buldu. Finn kısa boylu ve kamburdu, gür beyaz sakalı ve geniş hasır şapkası vardı. Tahta küreğiyle toprağı kazıyordu. 'Finn,' dedi, 'orman orkidelerinden bir taç istiyorum! Bana biraz bulmama yardım eder misin?' Finn kazmayı bıraktı ve parıldayan gri gözleriyle ona baktı. Gülümsedi, ama sonra gülümsemesi biraz soldu.

Finn ellerini kahverengi tulumuna sildi ve ahşap bir banka oturdu. 'Prensesim,' dedi nazıkçe, 'o orman orkideleri çok nadir. Sadece ormanın derinliklerinde yetişiyorlar ve çok az kaldı. İnsanlar onlardan çok fazla koparmış.' Liana'nın büyük kahverengi gözleri kocaman açıldı. 'Yani tehlikede mi olduklarını söylüyorsun?' diye sordu. Finn başını salladı. 'Evet, nesilleri tükeniyor.'

Liana'nın boğazında bir yumru oluştu. Son orkideleri koparmak istemiyordu. Ama hâlâ güzel bir tacın hayalini kuruyordu. Saraya geri yürüdü, derin derin düşünüyordu. Küçük örgüsü yürürken sallanıyordu. Saray koridorunda annesi Kraliçe Amara ile karşılaştı. Kraliçe altın süslemeli, dökümlü kraliyet mavisi bir elbise giymişti ve gümüş çizgili saçları yüksek bir topuz yapılmıştı. 'Seni ne üzüyor, canım?' diye sordu.

Liana annesine nadir orkideleri ve taç hayalini anlattı. Kraliçe Amara sabırla dinledi. Sonra şöyle dedi: 'Gerçek güzellik doğaya saygı duyar, Liana. Son yabancı çiçekleri alırsak, başkalarının keyif alması için hiç kalmaz.' Liana annesine baktı. 'Ama ben hâlâ bir taç istiyorum,' dedi. Kraliçe gülümsedi. 'Belki başka bir yol bulabilirsin.'

O gece Liana'nın aklına bir fikir geldi. Kendi orkidelerini yetiştirebilirdi! Yabani olanları koparmayacaktı. Sarayda orkidelerle dolu bir bahçe dikecekti. Böylece hem tacı olacak hem de orman orkideleri güvende kalacaktı. Ertesi sabah Finn'e koştı. 'Bir orkide bahçesi dikmek istiyorum!' dedi. Finn'in gözleri parladı. 'Ne harika bir fikir!' dedi.

Finn, Liana'ya orkide tohumlarının nasıl ekileceğini gösterdi. Özel toprağa ve tam doğru miktarda suya ve gölgeye ihtiyaçları vardı. Liana her gün çok çalıştı. Hasır sepetini tohumlarla doldurdu ve kuyudan su taşıdı. Elleri kirlendi, elbisesi çamurlandı ama bunu önemsemedi. 'Bu küçük tohumlar güzel çiçeklere dönüşecek,' dedi gülümseyerek.

Kraliçe Amara bahçeyi görmeye geldi. Liana ile gurur duyuyordu. 'Çok nazık bir şey yapıyorsun,' dedi. 'Doğaya yardım ediyorsun.' Liana'nın bahçesi büyüdükçe büyüdü. Yeşil yapraklar topraktan yükseldi. Minik tomurcuklar belirdi. Liana her sabah onları kontrol etti. Onlarla konuştu ve onları suladı. Finn ona böceklere zarar vermeden onları nasıl uzak tutacağını öğretti.

Haftalar geçti. Güneşli bir sabah Liana ilk orkidenin açtığını gördü. Kitaptaki resimler gibi altın benekli mordu. 'Çok güzel!' diye bağırdı. Finn'e ve annesine haber vermeye koştu. Daha fazla orkide birer birer açtı. Bahçe kısa sürede renklerle doldu: mor, pembe ve sarı. Kelebekler ziyarete geldi. Saray bahçesi hiç bu kadar güzel görünmemiştir.

Liana bahçesini herkesle paylaşmak istedi. Köyden çocukları görmeye davet etti. Çiçekler arasında kocaman gözlerle yürüdüler. 'Bunlar hayatımda gördüğüm en güzel orkideler!' dedi küçük bir kız. Liana gülümsedi. 'Ve hepsi burada yetiştirildi, bu yüzden orman orkideleri güvende,' dedi. Çocuklar ellerini çırpı.

Kraliçe Amara kutlama yapmaya karar verdi. Bir Çiçek Festivali ilan etti. Krallığın her yerinden insanlar Liana'nın orkide bahçesini görmeye geldi. Müzik ve dans vardı. Liana sade bir elbise giydi ama kendini prenses gibi hissetti. Finn özel bir hediye getirdi: Liana'nın yetiştirdiği orkidelerden örülmüş bir taç. 'Bunu hak ettin,' dedi. Liana tacı başına taktı.

Ta hafif ve kokuluydu. Ta yaprakları gnete parıldıyordu. Herkes alkıřladı. Liana mutlu hissetti ama aynı zamanda gurur da duydu. Ormandan bir řey almamıřtı; yeni bir řey yetiřtirmiřti. Annesine baktı, annesi sıcak bir glmsemeyle bařını salladı. 'Gryor musun,' dedi Kralie Amara, 'iyilikten gelen gzellik en gzelidir.' Liana annesine sarıldı.

O günden sonra Liana orkide bahçesine baktı. Bitkiler ve doğa hakkında daha çok şey öğrendi. Orkideler Prensesi olarak tanındı. İnsanlar bahçıvanlık hakkında ona danışmaya geldi. Liana onlara her zaman şöyle dedi: 'Kendi çiçeklerinizi yetiştirin. Yabani olanları ait oldukları yerde bırakın.' Ve her zaman saçında taze bir orkide taşıdı.

Bir gün Liana, Finn ile ormana gitti. Nadir orkidelerin yüksek bir ağaçta büyüdüğünü gördüler. Önceden olduğundan daha fazlaydılar, çünkü Liana onları koparmamıştı. 'Burada mutlular,' dedi Finn. Liana başını salladı. 'Evet,' dedi. 'Ben de mutluyum.' Kendi yetiştirdiği çiçeklerden yapılmış tacına dokundu. 'Benim kendi bahçem var, ormanın da kendi çiçekleri.'

Ve böylece Prenses Liana, sevgi ve özenle yetiştirdiği çiçeklerle çevrili mutlu bir hayat yaşadı. Hikâyesi krallığa yayıldı. Çocuklar güzelliğin doğaya zarar vermeden de var olabileceğini öğrendi. Kendi bahçelerini diktiler ve yabani çiçekleri rahat bıraktılar. Liana'nın orkide tacı iyiliğin simgesi oldu. En güzel şeylerin, büyümesine yardım ettiğimiz şeyler olduğunu öğrenmişti.